

A Fővárosi Ítéltábla az SBGK Ügyvédi Iroda (....., ügyintéző: dr. Szamosi Katalin ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe) kérelmezőnek a Gyollai Ügyvédi Iroda (....., ügyintéző: dr. Gyollai János ügyvéd) által képviselt alperes neve Kórház Fejlesztéséért Alapítvány (....) I. rendű és a dr. Limbach Viktória ügyvéd (.....) által képviselt alperes neve O. Gy. I. (....) II. rendű ellenérdekű fél ellen a egyéb érdekelt 1 védjegybejelentést elutasító határozatának megváltoztatása iránt indított ügyében a Fővárosi Törvényszék 2018. április 18. napján kelt, 3.Pk...../2017/9. számú végzése ellen a kérelmező 10. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta az alábbi

v é g z é s t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyja.

Kötelezi a kérelmezőt, hogy 15 napon belül az ellenérdekű feleknek külön-külön fizessen meg 10.000 (Tízezer) forint + áfa összegből álló másodfokú eljárási költséget.

A végzés ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság végzésével elutasította a egyéb érdekelt 1 (a továbbiakban: Hivatal) védjegybejelentést elutasító/41 ügyiratszámú határozatának a megváltoztatására irányuló kérelmet és kötelezte a kérelmezőt, hogy az I. és II. rendű ellenérdekű félnek külön-külön fizessen meg 25.400 forint eljárási költséget.

A tényállás szerint felperes neve kérelmező ...28. napján a „felperes neve ALAPÍTVÁNY” szöösszetétel védjegyoltalmát kérte a Nizzai Megállapodás 35. osztályában reklámozás; kereskedelmi ügyletek; kereskedelmi adminisztráció; irodai munkák, 41. osztályában nevelés; szakmai képzés; szórakoztatás; sport- és kulturális tevékenységek, valamint 44. osztályában orvosi-, állatgyógyászati szolgáltatások, higiéniai és szépségápolási szolgáltatások emberek és állatok részére; mezőgazdasági, kertészeti és erdészeti szolgáltatások, továbbá ezen osztályok betűrend szerinti jegyzékében szereplő valamennyi szolgáltatás körében.

A megjelölés lajstromozása ellen a felperes neve Kórház Fejlesztéséért Alapítvány I. rendű, illetve a felperes neve Országos Gyermekgyógyászati Intézet II. rendű ellenérdekű felek, akiknek 1990., illetve 1957 óta szerepelnek a felperes neve szavak az elnevezésükben felszólalással éltek többek között a névhasználathoz fűződő jogukat sérelmezve. A Hivatal az I. rendű ellenérdekű félnek az árujegyzék egésze tekintetében, illetve a II. rendű ellenérdekű félnek a 44. osztályra kiterjedően előterjesztett felszólalását a védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (Vt.) 5. § (1) bekezdés a) pontja alapján alaposnak találta és a védjegybejelentést elutasította. A hivatali határozattal szemben a kérelmező jogorvoslattal fordult a bírósághoz.

A törvényszék a lajstromozhatóság kérdésben egyetértett a Hivatallal, ezért nem látott indokot a határozat megváltoztatására.

Kifejtette, hogy az ellenérdekű felek az állami egészségügyi szolgáltatásokat igénybe vevő, illetve személyi jövedelemadójuk egy százalékát felajánló releváns fogyasztók körében ismert és általában

is közismert intézmények, melyek több mint negyed százada fejtik ki tevékenységüket a „felperes neve” vezérszavakat hordozó név alatt, mely tények a Ptk. 2:42. § (1) bekezdése és 2:43. § f) pontja értelmében magukban megalapozzák névviselési jogukat, s azt, hogy e joguk megsértőjével szemben felléphessenek [Ptk. 2:51. § (1) bekezdés]. A kérelmező nem tudott felhozni olyan jogerős ítéletet, amely az ellenérdekű felek névhasználati jogának hiányát vagy az engedélyétől való függőségét állapította volna meg, ezért az e körben kifejtett érveit az elsőfokú bíróság közömbösnek tekintette. Rámutatott, hogy a lajstromozni kért megjelölés a „felperes neve” nevet és egy jogi személy szervezeti formáját, az „Alapítvány” kifejezést tartalmazza, utóbbi leíró jellege okán azonban a lényegi névazonosságot nem befolyásolja.

Az eljáró bíróság a hasonlóságot az érintett szolgáltatások körében is fennállónak tekintette. Nem találta eljárási hibának, hogy ennek vizsgálatánál a hatóság az alapító okiratokból indult ki, mert nem merült fel kétség azzal kapcsolatban, hogy az ellenérdekű felek tevékenysége a bennük lefektetettektől eltér. A II. rendű ellenérdekű fél közismerten az egyik legismertebb hazai gyermekkorház, az intézmény a megjelölés árujegyzéke szerinti 44. osztályba tartozó orvosi, egészségügyi szolgáltatást nyújt, tevékenysége szükségképpen magában foglalja az árujegyzék 35. osztályában szereplő adminisztratív szolgáltatásokat, de kiterjed a 41. osztályba sorolt oktatási, nevelési és kulturális szolgáltatásokra is. Az I. rendű ellenérdekű fél is hasonló területen működik az adományok gyűjtését és felhasználását tekintve, mint a védjegybejelentés árujegyzéke által felölelt gazdasági szektor. Okfejtése szerint a „felperes neve” szóösszetétel különösen erős megkülönböztető képessége és az ellenérdekű felek nevének ebben álló azonossága ellensúlyozza a szolgáltatásokban mutatkozó esetleges eltéréseket. Ezért figyelemmel a Vt. 5. § (1) bekezdés a) pontjára az őket megillető névviselési jog sérelme nélkül az árujegyzékben felsorolt egyik szolgáltatás tekintetében sem lehetne védjegytalomban részesíteni a megjelölést.

A döntés ellen a kérelmező fellebbezett, elsődlegesen a végzés megváltoztatását és a védjegybejelentés lajstromozását kérte, másodlagosan a végzés hatályon kívül helyezését indítványozta.

Álláspontja szerint sérültek a Vt. 40. § (2) bekezdésében foglalt szabályok azzal, hogy a hatóság és a bíróság az ellenérdekű felek tényleges tevékenységét azok általuk történt bizonyítása nélkül vizsgálták. Megalapozatlannak tartotta a végzést a tekintetben is, hogy összetéveszthetőségig való hasonlóságot állapított meg a megjelölések és a szolgáltatások között. Érvei szerint jelen ügyben nem alkalmazható a Ptk. 3:6. § (1) bekezdése, illetve 2:43. § f) pontja és 2:42. § (2) bekezdése, tekintve, hogy nem áll fenn jogosulatlanság a kérelmező oldalán. Kifogásolta, miszerint a végzés nem értékelte érdemben, hogy a kérelmező a „felperes neve” név- és kegyeleti jog jogosultja és gyakorlója, így névjogi sérelemre vele szemben az ellenérdekű felek nem hivatkozhatnak.

Az I. és II. rendű ellenérdekű fél egyaránt a végzés helybenhagyását kérte, annak helyes indokaira tekintettel.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást kellően feltárta, abból az irányadó jogszabályok megfelelő alkalmazásával, az eljárási szabályok megsértése nélkül jutott arra a meggyőződésre, hogy a védjegytvörvénybe ütközne a megjelölés kérelmező javára történő lajstromozása. A megváltoztatási kérelmet elutasító döntését és indokait a másodfokú bíróság osztotta.

A kérelmező a fellebbezési szakban is alaptalanul sérelmezte, hogy a Hivatal megszegte a Vt. 40. §

(2) bekezdésében foglaltakat, mert az iratokból kitűnik, hogy az ellenérdekű felek állításaik alátámasztására az alapító okiratokon felül a működésükkel, illetve a személyi jövedelemadó állampolgárok által adományozható 1%-ával kapcsolatos olyan internetről kinyomtatott cikkekkkel is szolgáltak, amelyekből az olvasó rálátást nyerhet a ténylegesen folytatott tevékenységeikre, illetve a támogatóktól szerzett 1%-nak az ezt elősegítő, egészségügyi célokra, a gyermek betegellátás jobbítására való felhasználására. Ennek kapcsán a másodfokú bíróság megjegyzi, hogy a kérelmező a figyelembe vett tevékenységeket magukat egyébként nem vitatta, csak azok bizonyíthatatlanságát kifogásolta, ami az előbbieknél fényében egyrészt nem volt megalapozott, másrészt köztudomásúnak tekinthető, ami így a Pp. 163. § (3) bekezdése értelmében további bizonyítás nélkül az elsőfokú bíróság részéről is elfogadható volt. Ezért nem volt akadálya a végzés érdemi felülbírálatának.

A Vt. 5. § (1) bekezdés a) pontja kimondja, hogy nem részesülhet védjegyoltalomban a megjelölés, amely másnak személyhez - különösen névhez, képmáshoz - fűződő korábbi jogát sértené.

A Ptk. 2:42. § (2) bekezdése előírja, hogy az emberi méltóságot és az abból fakadó személyiségi jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani. A személyiségi jogok e törvény védelme alatt állnak.

A személyiségi jogok sérelmét jelenti különösen a névviseléshez való jog megsértése (2:43. § f) pontja).

Az ellenérdekű felek felszólalásukban a névviseléshez fűződő joguk megsértésére hivatkoztak, amit a Ptk. a nevesített személyiségi jogok között tart nyilván. Ez a jog magánszemélyeket és jogi személyeket egyaránt megillet és a kialakult gyakorlat értelmében nem csak az azonos, hanem a hasonló név alkalmazása is eredményezhet jogsértést. A „felperes neve ALAPÍTVÁNY” szóegyüttes kétség kívül nagymértékben hasonló az I. rendű ellenérdekű fél felperes neve Kórház Fejlesztéséért Alapítvány nevéhez, hiszen utóbbiban minden egyes szóeleme megtalálható. Önmagában az nem jelent az átlagfogyasztó számára kellő elhatárolási lehetőséget, hogy az I. rendű ellenérdekű fél elnevezésében a „Kórház Fejlesztéséért” kifejezések is megjelennek, mert az általános tapasztalat szerint a fogyasztók szokásosan a megjelölések rövidítésére, egyszerűsítésére töreksenek, és nyilvánvalóan azokat az elemeket hagyják el, amelyek könnyebbé teszik a megjelölés későbbi felidézését. Ugyanezen logika alapján lényegi hasonlósághoz vezet az a körülmény, hogy a II. rendű ellenérdekű fél felperes neve Országos Gyermekgyógyászati Intézet nevének domináns, beazonosításra alkalmas elemét az a személynév képezi, ami dominánsnak tekinthető a lajstromozni kért megjelölésben is. Az elsőfokú bíróság helytállóan fejtette ki, miszerint a jelen eljárás kereteit meghaladja annak a kérdése, hogy az ellenérdekű felek névhasználatára jogszerű-e, jelentősége annak van, hogy a több évtizedes használat okán felléphetnek az olyan megjelölés lajstromozásával szemben, amely sértheti névjogukat és, ami zavart idézhet elő a fogyasztók körében. Megfelelően mutatta ki a hasonlóságot az ellenérdekű felek által végzett tevékenység és a védjegybejelentés árujegyzékében feltüntetett szolgáltatások között is, de mivel e tekintetben a fellebbezés nem fejtett ki külön érveket az ítéletábra csupán visszautal a végzés megállapításaira, amit mindenben osztott. A kifejtettek alapján a Vt. 5. § (1) bekezdés a) pontja gátját képezi a megjelölés lajstromozásának, ezért arra nem adható védjegyoltalom.

Mindezek tükrében a Fővárosi Ítéletábra a Vt. 79. és a Pp. 259. §-ain keresztül érvényesülő Pp. 253. § (2) bekezdése szerint az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta.

A fellebbezés eredménytelensége folytán a Vt. 86. és a Pp. 78. §-ainak (1) bekezdései értelmében a kérelmező köteles viselni az ellenérdekű felek másodfokú eljárással felmerült költségét, ami a képviselőjükben eljáró ügyvéd 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3)-(5) bekezdései, illetve 4/A. § (1) bekezdése szerint megállapított munkadíját tartalmazza.

Budapest, 2018. október 25.

. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

. Pullai Ágnes s.k.
előadó bíró

. Mózsik Tímea s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: